

LNS Kopsolī

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

2005. gada jūlijs Nr. 18 (891)

www.lns.lv

Iznāk no 1954. gada

Cena 30 santīmi

Laikraksts šajā gadā iznāk ar Rīgas Domes

finansiālu atbalstu

«Cilvēku milestību nopelnīt ir ļoti grūti...»

**Athild LNS prezidents
ARNOLDS PAVLINS**

Ar kādām domām un sajūtām sagaidāt LNS 16. kongresu?

Ja apkopo visu to, ko jūs saucat par sajūtām, tad laikam var teikt, ar apmierinājumu par paveikto un ar bažām par nākotni. Ko es gaidu no kongresa? Jaunus cilvēkus, jaunas idejas, jaunus darbus.

Kādi ir galvenie labie darbi, jaunās lietas, ko izdevās paveikt starpkongresu periodā?

Kad rakstīju atskaites ziņojumu kongresam, pats biju pārsteigts par to, ko tik visu mēs esam izdarījuši. Paskatieties arī jūs, internetā mājas lapā tas ir. Manuprāt, sevišķi pēdējā gadā tikai cilvēki, kas nu galīgi

neinteresējas par LNS un nepiedalās mūsu aktivitātēs, var teikt, ka nekas nenotiek.

Pati lielākā izdošanās un – neizdošanās...

Izdošanās — forums un jubilejas sviņēšana, projektu realizācija. Neizdošanās — nu, nezinu. Es neatrodu tādas neizdošanās, ko būtu vērts pieminēt. Nekad jau nekas nenotiek kā pa sviestu, te eksperts no Īrijas neatbrauc, te (ārprāts!) titru nav vēstures prezentācijai, te pusdienās gaļa par cietu, bet tādas globālas, visaptverošas — nē, nav gan. Problēmas? Tās ir bijušas, ir tagad un būs vēl. Tās vienkārši pacietīgi un prātīgi jārisina. Arī no kļūdām neviens (kas strādā, protams) nav pasargāts. Tās ir

visiem, vienkārši jāiemācās tās neņemt galvā, bet mierīgi izanalizēt un turpmāk nepieļaut.

Vai bijuši brīži, kad jāriskē, jāpieņem lēmumi pēc principa: drosmīgiem pieder pasaule?

Tās ir sliktas situācijas, ja jāpieņem šādi lēmumi. Tas nozīmē, ka klibojusi darba plānošana, organizēšana. Vai man bijušas riskantas situācijas? Jā, ir bijušas. Sevišķi sākumā, kad apkārt viss juka un gruva un mēs knapi spējām savilkt galus. Tagad vairs ne. Nujā — zināmā mērā bija risks iecerēt tādu jubilejas sviņēšanu, bija risks rakstīt projektus Eiropas Savienībai. Bet tā — pa galvu pa kaklu ūdenī iekšā, nē, tādu risku es nepieļāvu.

Starp citu, pasaule nepieder «drosmīgajiem», pasaule pieder prātīgajiem, jo «drosmīgie» viņu vietā noriskē, bet darba augļus mierīgi savāc prātīgie.

Vai nedzirdīgajiem ļaudīm kļūst vieglāk dzīvot mūsdienu Latvijā?

Tieši tas pats, kas dzirdīgajiem. Ja pats cilvēks ir slinks, dumjš vai nemākulīgs, viņam neveiksies nevienā sabiedrībā, nevienā laikā. Ir tādi — paši savu jaunību nobumbulējuši, neko prātīgu nav iemācījušies, pēc tam visu mūžu sēž un žēlojas, sūdzas, pieprasa visādus atvieglojumus. Tad viņiem tas nav labi, tad atkal tas. Un, protams, visi viņiem apkārt ir blēži un žulīki.

Šajā numurā lasiet

> **1. — 2.lpp. Intervijas ar LNS prezidentu un viceprezidenti:** mazliet faktu, mazliet apceres par to, kas bijis un gaidāms. Novēlējumi.

> **2. — 6. lpp. LNS biedru pārdomas pirms LNS vadības pārvēlēšanām.** Optimisms un bažas, ieteikumi un pateicības.
Aleksandrs Liniņš; «Novēlu jaunievēlētajam prezidentam ar komandu strādāt, cik spēka un gudrības pietiek...»

> **4. lpp. Sācies jauns ES finansēts projekts «Klusās rokas».** Uzmanības centrā — LNS sievietes. Aptaujas, pētījumi, apmācības... Lai iedrošinātu viņas doties sabiedriskā apritē, ciņā par vietu zem saules.

> **5.lpp. Pateicība valmieriešiem** par sirds siltumu un kāds skaistas draudzības stāsts starp latviešu meiteni un čehu puisi.

> **6. lpp. Durvis uz pasauli nu vajā visiem,** kam vēlēšanās un iespējas doties uz jebkuru debespasi. Par vienu no tām stāsta ceļotāja Juzefa.

> **7. lpp. Pasaulē tagad bieži dodas arī sportisti** — šoreiz šahisti Slovērijā, jaunie basketbolisti — Lietuvā.

> **8. lpp. Mīji un īpaši sveicam jubilārus. Citas ziņas.**

Pārdomu brīdī

LNS kongresā gaidāmi svarīgi notikumi ar tālejošām sekām tālākajā LNS darbā: tiks apstiprināti jauni LNS Statūti, ievēlēta jauna vadība. Tas rada pārdomas, kurā dalījās daži kongresa delegāti un ierindas biedri.

ULDIS OZOLS, Rīga

Tam bija jānotiek jau agrāk. Mūsu savienība ir domāta nedzirdīgiem, tāpēc prezidentam jābūt nedzirdīgam. Kā savādāk? Piemēram, vai ir iespējams neredzīgs prezidents mūsu savienībā? Protams, nē. Domājot par izglītību, manuprāt, prezidentam noteikti vajadzētu būt augstākai izglītībai, jo viņam jāstrādā ar cilvēkiem, kuriem ir dažāda attieksme, atšķirīgi viedokļi, smalkas nianšes, jāprot rast risinājumu sarežģītās situācijās jebkuram jautājumam. Ir jāiztur liela psiholoģiskā spriedze. Mums nāksies par to visu krietni domāt, lemjot kongresā par nākamo prezidentu.

LILITA JANŠEVSKA, Rīga

Uzskatu, ka Domē jābūt līdzšinējiem vadītājiem A.Pavlinam un M.Piterniecei, lai neveidotos pārrāvums ieceru, tradīciju, visu darbu pēctecībā.

Jaunajai vadībai nāksies krietni nopūlēties, lai saglabātu un tālāk attīstītu jau izveidotos sakarus mūsu pašu valstī — ar valdību, pašvaldību, citām iestādēm, no kurām daudz kas atkarīgs atbalsta ziņā. LNS ir labas iestrādes, un to pilnveidošanu lielā mērā noteiks spēja uzturēt personiskos kontaktus ar vajadzīgajiem cilvēkiem.

Tas rada mani lielas bažas. Nu labi, mums būs tāpat kā gandrīz visur pasaulē, bet neaizmirsīsim, ka no ārzemēm palīdzību nesaņemsim, — visi finansu jautājumi jārisina tepat uz vietas Latvijā, ar pašu valdību, pašu spēkiem un gudrību.

Jāatzīst, ka savienības vadību šobrīd spēj uzņemt patiesi drosmīgi, par sevi pārliecināti un LNS priekšā atbildīgi cilvēki. Labi, ka tāds mums atradies. Novēlu Edgaram Vorslovam izturību, gudrību — to var iegūt, tikai neatlaidīgi mācoties, studējot augstskolā, apgūstot jaunas zināšanas, kas strauji nāk iekšā mūsu dzīvē arvien lielākos apmēros.

«Cilvēku mīlestību nopelnīt...»

Sākums 1.lpp.

Ja pats cilvēks ir strādīgs, labs sava aroda meistars — tagad visas durvis vaļā. Visa pasaule! Darbojies tik. Vienkārši nedrīkst sēdēt un gaidīt, lai kāds cits tavā vietā tavu dzīvi padara, kā jūs sakāt, «vieglāku». Tāpēc atbilde arī vienkārša — nekad nav bijusi, nav tagad un nebūs «vieglāka» dzīve tiem, kas paši nepūlas.

□ Vai mūsu ļaudis mainījušies līdzīgu laika prasībām — kādā ziņā un kā, pēc jūsu domām, tam jānotiek?

Uz šo jautājumu grūti viennozīmīgi atbildēt. Manuprāt, cilvēki kļuvuši daudz patstāvīgāki. Brīvāk izsaka savas domas. Labāk saprot, ka par savu dzīvi pašiem jā rūpējas.

Aiziet pagātnē visādu atvieglojumu un priekšrocību prasītāji. Ja cilvēkam ir labs darbs, laba alga, laba dzīves situācija, tad viņam arī nav problēmu brīvi un droši izteikt savas domas, viņam arī nav jāprasa no LNS, piemēram, avīzes par puscenu.

Tas, starp citu, uzliek papildus slodzi LNS darbībai — nav vairs padomju laiki, cilvēks, kuram nepatīks LNS vai kādas negatīvas emocijas mūsu pasākumos, vienkārši pagriezīs muguru un atradīs sev citu vietu, kur pavadīt savu laiku.

□ Kādā intervijā «KS» jūs atzināties, ka vēlaties kardināli mainīt savu dzīvi. Vai atteikšanās no LNS turpmākās prezidentūras jau iezīmē attālināšanos no LNS?

Jā. Ne uzreiz, bet jā — atbilde ir apstiprinoša.

□ Lūdzu jūs vēlreiz atgriezties pie šīs savas rīcības motivācijas — nepiesaucot pasaules praksi, bet minot vietējos apstākļus, situāciju mūsu savienībā!

Nekas ārkārtējs tas nav. Trīs termiņi ir pilnīgi pietiekami. Savienībā tagad ir stabila finansiālā, organizatoriskā, pat psihoemocionālā situācija. Viss ir pilnīgi stabils, drošs. Kāpēc lai nedzirdīgo organizāciju turpinātu vadīt dzirdīgs cilvēks?

Tas varēja būt smagā pārejas posmā, nevis tagad, kad viss ir sakārtots. Jociģi taču būtu, ja, piemēram, Latvijas sieviešu savienību vadītu vīrietis, pat ja viņam sievietes tīri labi patīk...

□ Vai savu veikumu 33 gadu garumā savienībā, no tiem 14 gadus prezidenta amatā ar drošu sirdi atstājat mantojumā nākamajai LNS vadībai?

Nē, tā tas nav.

□ Vai LNS ir gatava šim pēctecības riskam?

Gatava? Tas ir jautājums no sērijas — vai Rīga ir gatava? Nē, nav. Bet jūs uzdotat jautājumu, uz kuru nevar viennozīmīgi atbildēt. Protams, ceru, ka jā, bet galu galā to parādīs laiks. Paaudžu maiņa nekad nenotiek bez sāpēm, paies kāds laiciņš, kamēr viss nostabilizēsies. Starp citu, paies vēl kāds laika brīdis, teiksim, 10 — 15 gadi, sāksies atkal jauna paaudžu maiņa un uzpeldēs šie paši jautājumi. Tikai nākošajam prezidentam.

□ Kā vērtējat savu ilgo gadu darbu LNS: vai tas bija to vērts — atdot mūsu darbam sabiedriskā organizācijā ar tik daudzām risināmām problēmām?

Jā, tas bija interesanti. Jā, bija vērts. Es to nenožēloju. Kā katram cilvēkam, arī man ir bijuši un, ceru, vēl arī būs dažādi citi varianti. Es pats izvēlējos darbu LNS, tā kā vainot nav ko.

□ Kādu redzat LNS tālāko ceļu — attīstība, transformācija, varbūt — aiziešana «no skatuves»?

Aiziešana no skatuves — tas nu ir pārspīlējums. Pirmkārt, LNS nav viena cilvēka organizācija, otrkārt, katra jauna paaudze ienes kaut ko savu, citu, strādā radoši un pa jaunam. Tāpēc noteikti būs kāda attīstība, noteikti būs izmaiņas. Pilnīgi iespējams, ka pēc kāda gada vai diviem cilvēki teiks — cik labi, ka 16. kongresā notika tādas pārmaiņas, ka Pavlins aizgāja.

□ Kāds būtu jūsu vēlējums saviem darba līdzgaitniekiem, LNS biedriem?

Izmantojot šo iespēju, es gribu pateikt paldies visiem valdes darbiniekiem, biedrību vadītājiem, LNS aktīvistiem par atbalstu, sadarbību un labajiem darbiem. Ja LNS šodien ir viena no spēcīgākajām Latvijas sabiedriskajām organizācijām ar labu reputāciju, tad tas ir mūsu visu nopelns.

Atsevišķi es gribētu pateikt paldies Marutai. Viņa bija ideāla viceprezidente. Un es domāju, ka visi nākošie viceprezidenti varēs tikai pamācīties no viņas, kā izturēties pret saviem pienākumiem, organizēt biedrību darbu, strādāt ar cilvēkiem.

Cilvēku mīlestību nopelnīt ir ļoti grūti. Var tautu iebaidīt, var piespiest sevi paklausīt, var aizbāzt mutes, bet iemantot mīlestību var tikai cilvēks, kas nesavtīgi visu sevi atdod citiem. Paldies Marutai par to, ka piekrita kopā ar mani prezidentēt, un paldies par šiem garajiem, garajiem kopdarba gadiem.

No vispārīgām frāzēm es gribētu izvairīties. Tikai viens vēlējums — cieniet viens otru. Nevis prasiet, lai ciena jūs, bet sāciet ar sevi, cieniet citu cilvēku darbu, dzīvi, domas. Tad kopā var izdarīt lielas lietas. ♦

«Mēs bijām komanda...»

Atbild LNS viceprezidente Maruta Pīterniece

□ Cik gadus esat sabijusi viceprezidentes amatā? Kādi tie bijuši, kas tajos noticis tāds, ko vienmēr atcerēsieties?

Bez dažiem mēnešiem 12 gadi aizskrējuši. Vienmēr atcerēšos pašdarbības festivālus biedrībās, Nedzirdīgo dienas koncertus, jo tajos tika ieguldīts ļoti daudz enerģijas, paretinātas nervu šūniņas un rezultātā tomēr izjūsts liels gandarījums par to, ka šie pasākumi vērsas plašumā un vairumā.

□ Tātad grūti, bet neaizmirstami... Kāpēc pēkšņi lēmums — aiziet, nekandidēt uz vadības posteņiem, būt valdes, Domes sastāvā?

Katra kongresa gaidās esmu mocījies šaubās, vai spēšu turpināt darbu šajā amatā, bet prezidenta Arnolda pārliecināšanas spēja panāca savu, un es atkal un atkal noticēju, ka mēs varam savu darbu paveikt. Protams, nevar nepieminēt biedrību vadītāju lielo atbalstu un kopdarbošanos.

Jau labu laiku pirms kongresa virmo

domas, ka mums turpmāk nedrīkst būt dzirdīgs prezidents, un tad par savu izvēli atteikties no kandidēšanas uz šo amatu pateica arī Arnolds Pavlins. Es nesaskatu iespēju darboties citā komandā, tādēļ lai to dara citi.

Ja godīgi — aiziet zēl ir gan, jo LNS vadībā sirdi ielikuši esam abi, izkļūstot no bezcerības un visu nostiprinot stabilās pozīcijās. Atliek tikai noturēties un iet tālāk.

□ Vai redzat cilvēkus, kas spēš turpināt to darbu, ko ieguldījāt kopā ar prezidentu LNS attīstībā? Kas būtu pats svarīgākais LNS turpmākajā virzībā tagad un tālākā nākotnē?

Redzu, ka tas ir iespējams, darbu tagad var turpināt citi, vienīgi šaubas ievieš vienotra rīcība, neapdomājot problēmu no visām pusēm un izsakot pārsteidzīgus spriedumus. Sak, tagad biznesa laiki, jādomā kā biznesmeņiem. Šaubos, vai LNS tam ir īstā vieta, vairāk gan vajadzētu aizstāvēt izcīnītās pozīcijas, sargāt LNS bagātību — biedrības, īpašumus utt.

□ Ko jūs vēlētos pateikt LNS ļaudīm šajā brīdī, kad LNS stāv uz pārmaiņu sliekšņa?

Saviem biedriem vēlos pateikt paldies, ka esat bijuši kopā ar mani, atbalstījuši, mierinājuši, snieguši idejas. Tas viss kopā palīdzēja šo gadu darbu veikt.

Vismīļākie vārdi maniem klubu vadītājiem, ceru, ka mēs arī turpmāk tiksīmes, tikai citur — «Rītausmā». Viss notiek un notiks, nav svarīgi, kādā vietā un veidā.

Apziņos, ka ne reizi vien esmu sagādājis papildus darbus un rūpes prezidentam, kurš pacietīgi visu izturēja līdz galam.

Atmiņā paliks pirmie starptautiskie kongresi, uz kuriem tieši viņš iedrošināja doties, tā ievadot mani pasaules aprītē. Tā man brauciens vienatnē uz Dublinu Īrijā jau šķita kā traģēdija, bet atkal uzvarēja prezidenta pārliecināšanas spējas, ka es to varu. Paldies par to.

Un visbeidzot — novēlu veiksmi jaunajam prezidentam ar komandu. ♦

Pārdomu brīdī

Ja viņš to spēš, pēc gadiem ar lepnumu varēsīm teikt, jā, toreiz Vorslova laikā...

Bet Arnoldam Pavlinam vislielāko paldies par daudzām jaunām idejām, kuras viņš prot arī iemiesot dzīvē. Viņš taču ir arī Zimju valodas centra «krusttēvs».

Ceru, ka viņš radošo dzirksti saglabās, arī nebūdam prezidents, un mums vēl visiem no tā tiks savs labums.

JURIJS JEROFEJEVS,
Pļaviņas

Iesakū visiem rūpīgi lasīt, pat izstudēt Statūtus. Tie noteiks mūsu tālāko dzīves kārtību. Kad kongress būs to pieņēmis, mainīt neko vairs nevarēs, un tad nevarēsīm žēloties, ka kaut kas nav tā, kā vajag.

Tas pats attiecas arī uz LNS jauno vadību, kas delegātiem jāievēl. Pārdomājiet savu izvēli, un tikai pēc tam lai ceļas roka balsošanai. Jā, kur viņš ir — mūsu nākamais prezidents: tāds patiesi, gudrs, izveicīgs, saprotošs, atsaucīgs? Tāds nu mums jāatrod nākamajiem gadiem!

MARINA ARTJOMOVA,
Rīga

Es būtu ļoti priecīga, ja par prezidentu paliktu Arnolds Pavlins. Viņš ir gudrs, radošs cilvēks, ciena nedzirdīgos, vienmēr uzklausa, pacietīgi visu izskaidro, cinās par mūsu tiesībām. Jebkuru nākamo kandidātu es salīdzināšu ar viņu un baidos, ka man nebūs ko izvēlēties.

Uzskatu, ka pašreizējā periodā mums ir piemērots tieši dzirdīgs prezidents, jo valstsvīri Latvijā vēl nav pieraduši, ka nedzirdīgie cilvēki var būt līdzvērtīgi sarunu biedri un jāciena kā pilnvērtīgi sadarbības partneri svarīgās lietās. Pati to esmu izjutusi, kārtējot sporta lietas. Vēl nepieciešams liels pārliecināšanas darbs, un to ar tulka starpniecību bez tiešās kontaktēšanās ļoti grūti veikt.

Mēs nevaram sevi salīdzināt ar tām ES valstīm, kur pavisam cits dzīves un izglītības līmenis, cita vēsture un pieredze.

Skaidra izskaņa LNS forumam — LNS biedrību apsveikums savai LNS 85 gadu jubilejā Rīgas Latviešu biedrības namā (2005. V).

Pārdomu brīdī

ANSIS SMONS, Rīga

Vēl tagad atceros, kā «vēlējām» savus biedrības priekšsedētājus padomju laikā. Lielākā daļa no tiem tika ieteikti, partijas iebīdīti dzirdīgie. (A.Smons, attēlā vidū).

Dažs labs amatā sagrēkojās, pat aiz restēm nonāca (Kuzņecova), dažs neko labu neizdarīja. Bija arī tādi, ko atceramies ar cieņu (P.Timermanis). Bet bija arī traģisks gadījums A.Celmu, kuru apvainoja par buržuāziskiem uzskatiem, nometa no amata un noveda viņu līdz pat asarām, bet nedzirdīgajiem «no augšas» piedraudēja — nekādā ziņā viņu nevēlēt par priekšsedētāju. Toreiz mūs, jaunos komjauniešus, mani un Moniku Rublovsku, uz pārrunām uzaicināja priekšnieks partijnieks un tā kārtīgi nobridināja — nemaz nemēģiniet balsot par Celmu.

Tā mums visādi gāja, līdz beidzot nu pienācis laiks ņemt vadības grožus savās rokās. Tagad vadīt mūsu organizāciju būs grūtāk, citi laiki, citas prasības. Prezidenta amata kandidātām jāpārdomā un jāizvērtē savas spējas un vājās puses. Manā skatījumā svarīga ir kotaktēšanās prasme ar cilvēkiem gan šeit, gan savienībā, gan ārpus tās. Darba stils jāveido demokrātiski, ar dažādu viedokļu apmaiņu, ar uzmanību un iecietību pret citu domām. Tad darbs veiksies, jo cilvēki būs ieinteresēti strādāt un ziedot savu enerģiju, spēkus kopīgam darbam.

GUNDEGA PAŅKO, Liepāja

Esam nonākuši līdz tādām mūsu savienības attīstības posmam, kad mums pašiem jāņem lēmums uzņemties vislielāko atbildību — vadīt savu organizāciju. Mums vismaz jāmēģina to darīt.

Paredzu, ka grūtības būs lielas, it īpaši sākumā, bet tā tas ir ar visiem jauniem darbiem. Piemēram, mums tagad arī projektu atskaites ir jauna lieta, kas vēl visiem jāņem lēmums. Ir daudz kļūdu, bet ar pieredzējušu vadītāju palīdzību tās novēršam.

To pašu es gribētu teikt attiecībā uz LNS nākamo vadītāju.

Daudz kas atkarīgs no viņa paša — cik

Eiropas kopienas iniciatīvas finansēts un LNS valdes realizēts projekts «Klusās rokas»

Sāksies aptauja un pētījumi

LNS projektā «Klusās rokas» darbojas pētījumu grupa, ko vada Zigmārs Ungurs. Grupas asistents Andris Gutāns (attēlā pa labi) pastāstīja par darba uzsākšanu projekta realizācijā.

«Pētījumu grupas tuvākā laika uzdevums — organizēt nedzirdīgo sieviešu aptauju, lai noskaidrotu situāciju — cik viņu vidū ir darbaspējīgu, tādu, kas nestrādā, bet to vēlas darīt utt.

Pašlaik esam vērsušies visās LNS biedrībās ziņu ievākšanai par sievietēm, kuras būtu jāiekļauj aptaujā. Pēc tam gatavosim jautājumus anketai un sāksim pašu aptauju. Grupā iesaistīti intervētāji.

Esam iecerējuši izmantot plašākus pasākumus, kas pulcē vietējos klubos vairāk cilvēku, to vidū arī darbaspējīgā vecuma

sievietes.

Grupa cer uz atsaucību gan no biedrību vadītāju, gan no pašu sieviešu vīdus, jo viss pētījums būs

virzīts uz galamērķi — veidot tālāko pasākumu kompleksu, lai veicinātu sieviešu līdzdalību un iespējas sevi it visā — sākot ar darba tirgu un beidzot ar sabiedriskām aktivitātēm un ģimeni.

Šis ir pirmais lielais projekts, kurā esmu iesaistījies. Uzdevumi man ir skaidri, jāsāk strādāt. Līdz šim man bija mazāki projekti un tāmes, kuras sastādīju un pats realizēju savā līdzšinējā darba nozarē saistībā ar celtniecību un remontiem.

Ceru, ka ar savu pieredzi un darboties vēlmi varēšu būt noderīgs grupai. ♦

Par materiālu saturu pilnībā atbild LNS un tie neatspoguļo ES viedokli.

Īsziņas

Atvēl sporta zāli

Kuldīgā dzīvojošajiem invalīdiem pilnībā Dome radījusi brīnišķīgu iespēju regulāri reizi nedēļā bez maksas apmeklēt Kuldīgas Sporta halli.

Katru piektdienu to apmeklē arī nedzirdīgie kuldīdznieki. Viņi izmanto trenāžieru un sporta zāli, piedalās vingrošanas nodarbībās. To, ka mūsu biedrības biedri grib sportot, pierāda lielais apmeklētāju skaits nodarbībās un viņu sasniegtie rezultāti sacensībās.

To kuldīdznieki pierādīja invalīdu sporta spēlēs Ventspilī, iegūstot otro vietu basketbola sacensībās. Komandā spēlēja Valters Gārnis, Mareks Jansons, Valdis Osenbergs, Kristaps Celms, Aigars Grigors. Šajos svētkos piedalījās sportisti no Kurzemes, Valmieras, Tukuma un Jelgavas. ♦

Vēl jāmācās

Šo mācību gadu sekmīgi beiguši ne tikai diplomus saņēmušie nedzirdīgie censoņi, bet arī vairāki citi jaunieši, kam izlaidums vēl būs pēc ilgāka laika.

Viņu vidū tie, kas uzsākuši mācības Rēzeknes augstskolā, turpina mācīties

Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā, Latvijas Universitātē un citur. Viņu vidū arī Latvijas Universitātes studente Psiholoģijas un pedagoģijas fakultātes studente Santa Kesenfelde (attēlā pa kreisi ar pasniedzēju H.I. Melnbārdi).

Ziedošā un zaļā 31. maija dienā Universitātes kāpņu abās pusēs zālājā sākās tējkannu parāde. To vidū arī Santas Apģērbtā kanna — interesants eksemplārs. Apskaužamas fantāzijas veidojumi bija daudzi keramikā veidotie brīnumi — cik dažādas gan var būt kannas: gan acij, gan garam tikamas.

Tās redzot, vēlreiz nāca prātā pavisam nesen skatītā nedzirdīgo mākslinieku kopas «Cerība» izstāde Rīgas Latviešu biedrības namā. Darbu vidū arī Santas brīnišķīgie ziedi. Lai studiju gaitā tie raisās arvien jauni — vēl košāki, krāsaināki un pievilcīgāki. ♦

«KS» pastā

Par sirds
siltumu

Vilis Brencis

Esmu nedzirdīgs, dzīvoju Valmieras rajona Rencēnu pagastā un esmu vienīgais nedzirdīgais savā lielajā dzirdīgo radu saimē. Agrāk ļoti bieži braucu uz Nedzirdīgo biedrības Valmieras klubu, apmeklēju dažādus pasākumus, uzzināju daudz jauna un noderīga, ko savas nedzirdības dēļ pats uzzināt nevarēju; tikos ar saviem likteņbiedriem, gremdējos jaunības, skolas laiku atmiņās.

Tagad man ir 83 gadi, nu jau ilgāku laiku veselības un neērtās transporta satiksmes dēļ uz Valmieru nevaru aizbraukt. Bet Valmieras biedrība mani neaizmirst, regulāri sūta vēstules, vai telefoniski caur radiem informē par jaunumiem. Liels bija pārsteigums, kad manas mājas pagalmā ieripoja mikroautobuss ar Valmieras nedzirdīgajiem – maniem skolas laiku draugiem un likteņbiedriem!

Tā esot Valmieras rajona padomes finansētā Valmieras nedzirdīgo biedrības akcija «Nē — vientulībai!». Tāds prieks bija atkal tikties ar saviem līdzgaitniekiem, pa-

runāties zīmju valodā, kas tomēr ir mana vienīgā pilnvērtīgā saziņas valoda. Žēl, ka ciemošanās laiks bija īss, jo valmieriešiem vajadzēja paspēt apciemot visus rajonu pagastu nomalēs dzīvojošos nedzirdīgos, kas netiek uz Valmieru.

Rakstu jums, lai pateiktos Valmieras nedzirdīgo biedrībai par to, ka šis apciemojums nebija vienreizēja akcija, ķeksīša pasākums, bet tās ir sistemātiskas rūpes par vientuļajiem un tiem, kas jūtas atstumti.

25. maijā – pa vidu manai dzimšanas un vārda dienai – atkal manā pagalmā ieripoja busiņš ar nedzirdīgajiem – bija neizsakāmi liels prieks tikties ar savējiem, turklāt šoreiz neviens nesteidzās un varēja pie manis paciemoties ilgāk. Priecājos redzēt katru seju, arī tos, kas iepriekšējā reizē nebija, ar katru varēju aprunāties, izrādīt savu saimniecību, uzklaut, kā pārējiem šai dzīvē iet... Cik maz vajag cilvēkam – pa reizīti tikties ar saviem likteņbiedriem, aprunāties, dalīties pieredzē... un cik daudz tas tomēr dod.

Tagad, rosoties ikdienas mājas darbos, sirdi silda atmiņas, atkal un atkal atceroties brīnišķīgos tikšanās brīžus. Ļoti ticu, ka tādi būs vēl.

Miļš paldies manai Nedzirdīgo biedrībai un visiem nedzirdīgajiem valmieriešiem, kas neaizmirst vecos un vientuļos! Paldies arī no Veltas Šķiņķes, kas dzīvo netālu no manis.

Pārdomu brīdī

pats vēlēties mācīties, pilnveidoties savā amatā, kā sapratisies ar cilvēkiem, darbiniekiem.

Tikai ceru, ka A.Pavilins mūs nepametis pavisam. Ja arī ne kā prezidents, tad kā kolēģis, biedrs, projektu vadītājs mums vēl daudz ko palīdzēs ar savu bagāto pieredzi.

Baidos, ka tāda cilvēka, kas strādā ar tik lielu atdevi, no visas sirds un dvēseles, mums vairs nebūs. Es viņu uzskatu par Cilvēku ar lielo burtu — prot ar visiem parunāt, gudri virzīt mūsu lietas, lai nepalikam maliņā neievēroti. Labus pamatus izveidojis šajā LNS grūtajā laikā. Paldies prezidentam!

Lai veicas jaunajai vadībai un lai tā veido labu sadarbību ar visām biedrībām. Tad darbs veikties.

DZINTRA HERBSTE, Smiltene

Man ļoti žēl, ka aiziet līdzšinējā savienības vadība. Varētu krist ceļos un lūgt, lai paliek savās vietās, jo visi darbi taču veicas, dzīve iet uz augšu arī savienībā — kāpēc vajadzīgs veikt šādus eksperimentus?

Arnolds Pavilins mūsu acu priekšā nosirmojis, lielo darbu nastu nesot. Tomēr redzu, ka viņš vēl jauns, možs, radošs. Tik daudz paveicis — pārkārtošanās, remonts, projekti, visādas braukšanas, piedalīšanās dažādos lielos pasākumos, finansu nodrošināšana... Vai to visu spēš viņa pēcgājēji? Atturos no kādiem pārsteidzīgiem secinājumiem — lai nu tā būtu!

Vienu gribu teikt, ka nedzirdīgie cilvēki gaida no saviem vadītājiem jebkurā līmenī sirsnību, iejūtību, labu vārdu un pacietību uzklaut, skaidrojot, pamācot. Asumi, pavirša attieksme, neuzmanība viņus apvaino. To gribētu likt pie sirds visiem priekšniekiem, dzirdīgiem un nedzirdīgiem, — jebkurā amatā mūsu savienībā.

SANDRA GERENOVSKA, Rēzekne

Neredzu Arnolda Pavlina vietā kādu citu. Ja viņš aizies no mūsu savienības, tas būs liels zaudējums visai organizācijai. Te nav svarīgi — dzirdīgs vai nedzirdīgs.

Te svarīgi, lai cilvēks būtu savā vietā un spētu tikt galā ar lieliem uzdevumiem un arī pārbaudījumiem, kas mūs vēl gaida nākotnē šajā sarežģītajā laikā. Lai Dievs mums palīdz kongresā pieņemt pareizos lēmumus un izdarīt isto izvēli!

LAIMA KARLŠTRĒMA, Kuldīga

Tiešām nesaprotu, kāpēc LNS pēkšņi vairs nevar vadīt dzirdīgs cilvēks, ja viņš prot zīmju valodu, nācis no nedzirdīgo ģimenes utt.

Valmierā — lieli, mazi, veci, jauni vienmēr kopā: svētkos, darbā, savās un citu mājās...

Draudzības stāsts

Līga Pauniņa

Pirms gada janvārī Raiņa skolas kustību teātra trupa viesojās Slovērijā, kur piedalījās 3. starptautiskajā kultūras festivālā. Tur iepazinās slovāku puisis Peters Poloks un latviešu meitene Alise Vēvere. Viņi labprāt pavēstīja «KS» lasītājiem savu draudzības stāstu.

Iepazīšanās

Peters: Slovērijā esmu iesaistījies darbā sabiedriskā organizācijā EFEETA, kuras mērķis veicināt plašāku informācijas un starptautisko kultūras sakaru apmaiņu. Piedalījos arī III kultūras festivāla darbā, un tieši festivāla laikā satiku Alisi. Šī daļā latviešu meitene uzreiz man iekrita acīs un sirdī.

Alise: Arī es, var teikt, iemilējos Peterā no pirmā acu skata.

Pārdomu brīdī

Uzskatu, ka tik liela organizācija jāvada cilvēkam ar augstāko izglītību, perfektu rakstīt un runasprasmī, zinošu likumdošanā, psiholoģijā, pozitīvu attiecību veidošanā starp cilvēkiem.

Nu nav vēl tāda mūsu vidū! Vēlēšanas tagad būs kā laimes spēle — nobalsosim un cerēsim: būs tāds, kas cienīs, uzklaudīs, saprātīs, mācīs... Kam pietiks gudrības, pacietības, enerģijas, sirds mīlestības priekš mums visiem?

ALEKSANDRS LINIŠS, Rīga

Ja līdzšinējais prezidents nolēmis atteikties no LNS vadības, mēs nevaram viņu piespiest. Galavārdu, protams, teiks kongresa delegāti balsojot, bet es saku paldies prezidentam — tik daudz strādājis LNS, ne tikai saglabāta, bet nostiprināta. Varbūt patiešām viņam taisnība, ka turpmāk vadi-tājam jābūt no nedzirdīgo vidus. Mums ir cilvēki ar pieredzi — I.Immure, E.Vorslovs. Par citiem nemāku spriest, nepazīstu.

Ievēlētajam prezidentam novēlu nenobities no pienākumiem un atbildības, strādāt, cik spēka un gudrības pietiek. Būs grūti, bet pamats ir un arī paraugs, kuram līdzināties. Nedzirdīgo organizācija jāvada nedzirdīgam cilvēkam.

ELVĪRA ELKSNE,
LNS Goda
biedre, režisore

Divas problēmas mani satrauca, lasot «Kopsoli». Tajās dalos, rakstot šo vēstuli.

«Rītausmu kāds gribot pirkt» par bezkaunīgi smieklīgu cenu. Lai arī grūti dzīvojam, savu kultūras namu nedrīkstam pārdot, tā iznīcinot visu turpmāko kultūras dzīvi. Latviešiem ir paruna: nabadzības dēļ jau neies lepnību zaudēt. Būsim lepmi un droši par to, ka katra diena būs gaišāka un mūsu bērni dzīvos labāk, bez grūtībām.

Prezidents A.Pavļins atkāpjas no amata. Lai arī kas nāktu viņa vietā, dzirdīgs vai nedzirdīgs, nekas viņu aizstāt nespēs, jo tas darbs, ko Pavļins paveica politisko pārvērtību laikā, ir nenovērtējams.

Kamēr mūsu sabiedrībai vēl ir tik nepareiza izpratne un vērtējums par nedzirdīgo cilvēku dzīvi un būtību, LNS vadībā nepieciešams garā spēcīgs, augsti izglītots, ar lielu pieredzi apveltīts cilvēks.

Draudzības stāsts

Sākums 5.lpp.

Viņš man šķita vīrieša ideāla iemiesojums, — cilvēks ar humora izjūtu, uzmanīgs, reizē vienkāršs un uzreiz tik tuvs, tik labi spēju ar viņu saprasties.

Šķiršanās

Peters: Abi bijām bēdīgi, kad Alise devās prom uz Latviju. Soliju drīzumā atbraukt ciemā pie savas meitenes, pie «princeses Alises», kā viņš saka. Taču tas tik drīz nesanača dažādu apstākļu dēļ.

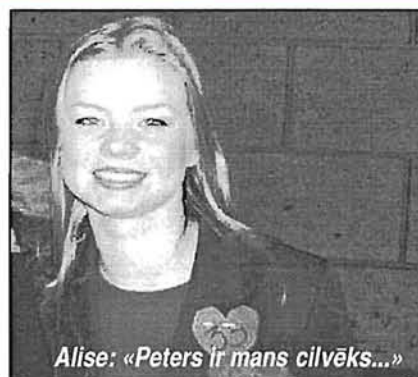
Alise: Šķīroties īpaši dziļi izjutu, ka Peters ir mans cilvēks, pats labākais visā pasaulē. Tāpēc šķiršanās bija skumja. Tomēr ticēju un gaidīju, ka viņš atbrauks. Pagāja bez viņa mana jubileja, Kuldīgas festivāls, izlaidums — nekā. Bet augustā — viss izmainījās, viņš ieradās! Biju tik saviļņota, ka trūka vārdu, lai izteiktu savu prieku par to, ka mans puisis turēja dotu solījumu.

Tikšanās

Peters: Mīlestība ir svarīgākās jūtas, kādas vien var būt. Tāpēc, daudz nedomājot, pie pirmās iespējas devos tai pretī uz Latviju.

Protams, reizē vajadzēja apsvērt arī citus jautājumus: kā, no kā un kur dzīvot savas uzturēšanās laikā šajā man svešajā zemē. Analizēju dažādus apstākļus — kas sakrīt, kas atšķiras mūsu abu zemēs. Mums Slovērijā ir milzīgi kalni, šeit — jūra. Ir atšķirīgas tradīcijas, ēdieni, kultūras iezīmes.

Un tomēr — te es iepazīnu daudz interesantu cilvēku un vietu, atradu kopīgo, kas mūs vieno, nevis šķir. Ar Alisi bijām Jūrmalā, Valmieras skolā, Nacionālajā Operā, LNS mītnē, Kongresa namā koncertā utt.

Iepazinot tuvāk ar rainiešu kustības teātra iestudējumu. Diezgan daudz laika pavadījām izklaidēs kopā ar Latvijas draugiem. Man palikušas visjaukākās atmiņas par šo laiku. Varbūt izņemot vienīgi klimatu — Slovērijā ir daudz siltāk nekā Latvijā.

Abi Slovērijā

Un tā šopavasār Alisei nācās izlemt — vai laist Peteru mājās vienu vai doties viņam līdzī. Mīlestība teica «jā» prombraukšanai. Tagad Alise mēģina iedzīvoties Slovērijā, iepazīt šo skaisto zemi un tās ļaudis. Tas nav grūti, ja blakus mīļš, pats mīļākais cilvēks. Alise stāstīs turienes nedzirdīgajiem jauniešiem par Latviju — tās kultūru, vēsturi, saviem draugiem un viņu rosīšanos un iecerēm.

Pārdomas

Peters pārliecinājies, ka Latvijā nedzirdīgajiem grūtāk atrast darbu, un tas ir ļoti nopietns šķērslis — kā iztikt, dzīvojot Latvijā.

Alise skumst pēc dzimtenes, bet viņu ļoti mīļi uzņēma ģimenē Petera vecāki. Jaunieši vēl nav izvēlējušies mītnes zemi. Dzīvosim, izvēlēsimies — tā viņi domā. ♦

Ceļojums uz piramidām

Juzefa Makejeva

Nelielā piecu draugu kompānijā ziemā sadomājām doties uz Ēģipti. Vēlētos padalīties iespaidos par šo ceļojumu un ieteikt to arī citiem.

Lidojums notika no Viļņas, un kopā ar viesnīcu tas katrām izmaksāja 200 latu par desmit dienām lepnā viesnīcā ar ļoti labu ēdināšanu divreiz dienā pie zviedru galda.

Laiciņš kā uz pasūtījuma — saulains un silts, ap +25° C dienā, bet vakaros vēsāks. No rīta peldējamies, sauļojamies, bet pēcpusdienā kaut kur braucām.

Par ekskursijām maksājām atsevišķi, un tas nebija dārgi. Braucām, kur vien paspējām: uz Kairas piramidām, ar kuģi pa Sarkano jūru, ar motociklu pa tuksnesi u.c.

Interesanti bija vērot ēģiptiešu ikdienu, sadzīves kultūru, attieksmi pret tūristiem. Kā jau dienvidu tautai pierasts, cilvēki laipni, smaidīgi, nesteidzīgi. Visās darbvietās — uz ielas, viesnīcās, veikalos, kafējnīcās — strādā vīrieši. Sievietes laikam vairāk pa māju, iziet tikai iepirkties. Pārsteidza lielā viesmīlība — katru rītu saklāta gulta un konfekte uz spilvena, sīkums, bet patīkami.

Mūsu grupiņā bija vārdzirdīgs ceļabiedrs, viņš mums tulkoja, skaidroja. Vēlāk jau apkalpojošais personāls īpaši sāka par mums rūpēties, vienmēr apjautājās, vai viss ir kārtībā, jo mūsu draudzīgā, žestikulējošā grupiņa visiem iepatikās.

Plānojam arī šogad kaut kur doties. Iesakām arī citiem šādu variantu — sarunāt kopā lielākai grupai, jo tad firmas dod atlaides un sanāk lētāk. Tagad iespējas ir, tāpēc jāplāno, jāstrādā un jākrāj naudiņa citām ekskursijām. ♦

Sporta dzīve

Starptautiskajā šaha turnīrā Slovēnijā

Marina Artjomova

21. — 26. jūnijam Slovēnijā Pieštany pilsētā notika 17. Eiropas nedzirdīgo šaha klubu komandu čempionāts.

No Latvijas piedalījās šaha kluba «Ša-Da» komanda 4 cilvēku sastāvā: M. Artjomova, A. Kamars, J. Mesters un Ē. Klušs.

Pirms stāstu par sacensību vietu un norisi, vēlos pateikties mūsu sponsoriem, ar kuru atbalstu bija iespēja piedalīties šajā pasākumā. Un tie bija:

Aviokompānija
Czech
Airlines,
SIA «Orions
Celtniecības
kompānija»,
SIA «Joker
Ltd.», SIA
«Guntiņa»,
SIA «Mineral
— Trans —
Servis».

Tā nu tas ir, ka mūsdienās ar sporta mīlestību un entuziasmu vien nepietiek. Ir vajadzīgs arī materiālais nodrošinājums.

Saņemot uzaicinājumus piedalīties čempionātā, steigā nācās meklēt sponsorus, kārtot dokumentus, kas saistīti ar izbraukšanu. Vienlaikus savs pamatdarbs arī jāveic. Lietas nokārtot daudz palīdzēja A. Kamars un A. Prieditis.

Sacensību vieta — kādā šīs lielpilsētas kūrortpilsētas ārstniecības iestādē zaļumu un klusuma zonā, kur mašīnām iebraukt liegts. Skaista vieta, visapkārt kalni. Daudz iebraucēju ārzemnieku, kas izmanto ārst-

Jaunie talanti pulcējas Viļņā

Gatis Dunajevs

No 21. jūnija līdz 26. jūnijam Lietuvas galvaspilsētā Viļņā risinājās basketbola nometne bērniem ar dzirdes traucējumiem.

Nometni rīkoja Lietuvas Nedzirdīgo

niecības pakalpojumus. Ievērojot slovēņu tradīcijas, pretī nāca sagaidītāji ar sālsmazi nacionālos tērpos.

Tālāk iepazīstoties, sacensību rīkotājos izbrīnu radīja mūsu atteikšanās no viņu piedāvātās viesnīcas. Pārvarējām neveiklo situāciju un paskaidrojām, ka esam internetā atraduši un rezervējuši savām finansālām iespējām atbilstošu viesnīcu. Tā vēlāk izrādījās ļoti skaisti iekārtota, priekš mums karaliska, tikai 10 minūšu gājienā no sacensību vietas.

Sacensībās piedalījās 16 valstu komandas. Spēles risinājās divās tūrēs — rīta pusē un pēcpusdienā.

Citu valstu komandas pavadīja treneri, komandu pārstāvji un rezervisti. Mums nācās iztikt bez visa tā.

Mūsu labsajūtu slikti ietekmēja arī straujā klimata maiņa līdz pat + 30° C karstu-mam. Radās nogurums. Pilsētas apskatei vēlējām vēlēt vakara stundas. Nerādās arī vēlēt šānās iegrieztiēs kādā veikalā — tur bija tirā sauna. Tas viss ietekmēja sacensību rezultātus. Komanda kopumā ieguva 13. vietu.

Sacensības bija organizētas augstā līmenī no sākuma līdz beigām. Tāpēc visumā bijām ļoti apmierināti. Guvām jaunu pieredzi un draugus.

Starp citu, komandai no Anglijas brauciens sagādāja uztraukumus. Viņu lidmašīnas tehniskajās ierīcēs iekļuva lidojoši putni. Nācās atgriezties atpakaļ un pārsēties citā lidmašīnā. Tāpēc angļu šahisti sacensībās ieradās ar nokavēšanos.

Sacensību fotogrāfijas var aplūkot mājas lapā: www.ect2005deaf.chess.sk

sporta federācija sadarbībā ar starptautiskās Nedzirdīgo basketbola federācijas mītnes zemi — Zviedriju. Pateicoties LNSF rastajam atbalstam, personīgi Varim Straziņa kungam, iespēja savu varēšanu apliecināt radās arī Latvijas jaunažiem censoņiem. Kopā ar Valmieras skolas pārstāvi (K. Ķikuru) tika izveidota septiņu cilvēku komanda, kuru pavadīja divi treneri, šī raksta autors un I. Kraze. Rīgas skolu pār-

Pēc manām domām, tāds vēl dažus gadus būtu jāgatavo no nedzirdīgo vidus.

Mans novēlējums — kongresā apdomīgi un mierīgi, bez personiskiem strīdiem izlemt visus svarīgos jautājumus.

Un vēl — lai Dievs dod arī turpmāk izturību, veselību, darboties gribu kādā jomā LNS labā abiem līdzšinējiem LNS vadītājiem: Marutai — kā gaišai dvēselei un Arnoldam — kā smagās nastas nesējam, kas nav taupījis ne laiku, ne spēku, LNS dzīvi labāku darot.

Līdzjūtības

†

Lai sapnis balts viņa dvēseli aijā,
Un klusais miers ar saviem spārnēm sedz.
Mūsu Tukuma grupā nu atkal par vienu biedru mazāk... Ar visdziļāko līdzjūtību sirdī skumju brīdī esam kopā ar Veltu Capliginu un piederīgajiem, vīru ALBERTU CAPLIGINU mūžībā pavadot.

†

Nepūsat, auksti vēji,
Lai guļ mana māmuliņa.
Mana mīļa māmuliņa
Saldu miegu aizmigusi.
Visskumjākajā dzīves brīdī esam kopā ar Eriku un Māriti Riekstiņiem, māti, vīramāti zemes klēpi guldot.

Tukuma nedzirdīgie

†

Piemīnam mūsu biedri
ALEKSANDRU BLEĶI
1910.31. VII — 2005. 02.VI
Rīgas biedrība

†

94 gadu vecumā mirusi viena no vecākajām Rīgas biedrības biedrenēm — ALEKSANDRA BLEĶIS. Izsaku līdzjūtību mazdēlam Dzintaram, kurš līdz pēdējai stundai rūpējās par savu vecmāmiņu, veltot viņai patiesu mīlestību, sirds siltumu un gādību.

Sarmīte Šemiote

†

Klusiem soļiem māmuliņa
Mūža durvis aizvērusi.
Izsakām dziļu līdzjūtību ELMĀRAM
CIELAVAM, māmiņu aizsaulē aizvadot.
RSK «NS»

†

Izsakām dziļu līdzjūtību DZINTARA
LUKŠAS draugiem, tuviniekiem par viņa pēkšņo aiziešanu mūžībā.

Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizācija «Efraims»

†

Cik grūti šobrīd ticēt,
Ka nevarēs vairs rīt
Tev labadienu sacīt
Un mājās sagaidīt.
Izsakām līdzjūtību piederīgiem, DZINTARU
LUKŠU mūžībā pavadot.

Immuru ģimene no Valmieras

Jaunie talanti...

Sākums 7. lpp.

stāvēja G.Vicinskis, K. Polis, K. Legzdīnš, kā arī trīs meitenes: Dž. Kalna, L. Ločmele un J. Mitenberga. Viņi visi ar apzinīgo attieksmi pret treniņu procesu izpelnījās treneru ievēribu, tāpēc arī viņus izvirzīja braucienam uz nometni.

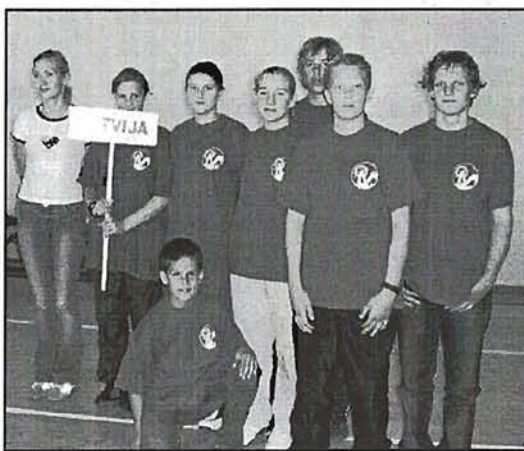
Bez mūsējiem vēl bija atbraukuši viesi no Krievijas, Baltkrievijas, Ukrainas, Zviedrijas, Igaunijas un Lietuvas. Pēdējā brīdī atteicās ierasties somi, poļi un vācieši.

Nometnes orgkomiteja strādāja visaugstākajā līmenī, atbilstoši visiem starptautiskajiem normatīviem un prasībām. Ne velti lietuvieši māca Eiropai spēlēt basketbolu.

Sākumā visi jaunie basketbolisti tika sadalīti trīs grupās — kritērijs bija meistarības līmenis. Džemma Kalna pierādīja, ka viņa spēj iekļūt starp labākajām meitenēm, pārējie tika iedalīti vidējā grupā. Katru dienu notika divi praktiskie treniņi sporta zālē, plus vēl teorētiskās nodarbības, kurās bērniem stāstīja par nelabvēlīgo dopinga ietekmi uz sportistu organismu, kā arī par muskuļu kontrakcijas mehānismu.

No katras valsts tika deleģēti divi treneri, pie katras grupas. Viņiem bija sagatavots treniņu plāns, kuru vajadzēja realizēt nometnes laikā. I.Kraze strādāja kopā ar igauņu speciālistu, bet raksta autors ar treneri no Krievijas.

Lai arī basketbola valoda ir viena, taču bērni bija spiesti pielāgoties citam treniņu vadīšanas stilam, bet treneri varēja apliecināt savu varēšanu darbā ar citu valstu basketbolistiem, kuri pieraduši strādāt pēc citas metodikas. Rezultātā

ieguvēji bija gan vieni, gan otri.

Manuprāt, pavadītais laiks Viļņā būs kā atspēriena punkts turpmākajam veiksmīgajam treniņu darbam, lai spētu sasniegt vēl vairāk. Ar gandarījumu varu pateikties visiem skolēniem par neatlaidīgo, pašizliedzīgo un mērķtiecīgo darbu! Ceru, ka nākamgad izdosies aizbraukt uz Eiropas čempionātu Zviedrijā. ♦

Ziņo RSK

27. — 28. augustā

biedrības «Nedzirdīgos sports»

70 gadu jubilejai veltītais

starptautiskais turnīrs minifutbolā.Rīgā, «Daugavas stadionā»
Augšielā 1.

Piedalīsies: Sporta klubu komandas no Anglijas (4), Vācijas (2), Lietuvas (2), Ungārijas, Irijas, Igaunijas, Holandes un Latvijas (4).

Norise: 27. augustā pl. 9 — 17

28. augustā pl. 9 — 15.

Ieejas maksa 0.50 Ls.

Īpašie sveicieni**MĀRAI LASMANEII**

Lai šis sasniegums apliecinā jaunus sapņus un iespējas nākamajām dienām. Lai tās tev veiksmīgas!

To Tev, Māra, novēlam,
Daugavpils Pedagoģisko
augstskolu beidzot!

RB Latgales grupa

ANATOLIJAM ZĪVERAM

Tev katram gadam sava krāsa,
Un katrā tuvumā savs grauds,
Tev prieks par rozī savā dārzā,
Tev darbu nebeidzamais strauts.

Sveicam 65 gadu jubilejā!

Novēlam stipru veselību,
daudz spēka un izturības!

Sievā un meita ar ģimeni

**Neaizmirstiet pasūtīt
laikrakstu «KOPSOLĪ»
II pusgamam. Pasūtīšana
AC Diena, Latvijas Pastā,
biedrībās un redakcijā.**

Mīļi sveicam

*Lai nesteidzīgs ir laiks laimes
brīžos un ātri aizsib dienas,
kas nav laipnas pret jums!
To novēlam jūsu apaļajā
jubilejā un pievienojam
dažas dzīves gudrības.*

* *Kas gan no dzīves gūts? Jau tas
vien, ka būs...*

P.Eliots

* *Nelaid sevī domu, ka esi nabags,
nevarīgs, nelaimīgs.*

O.Mondino

* *Vai esi tik gudrs, ka nekad neap-
vainojies?*

Dettefsons

* *Sniedz baudu un mīlestību citam,
nepieprasot to tūlīt sev, un tu to sa-
ņemsi divkārtī atpakaļ.*

L.Heija

80

15.VIII ZINAIDA VASIJEVA, Daugavpils

75

3.VIII ANATOLIJS SUHAREVS, Rīgas
7.VIII SERAFIMA MARTJUKOVA, Rīgas
7.VIII RITA ZEŅKE, Rīgas
19.VIII VALENTĪNA IVANOVA, Rīgas

70

21.VIII VIZMA KOVALEVSKA, Rīgas

65

12.VIII LAIMONS AUNIŅŠ, Smiltene
12.VIII ANATOLIJS ZĪVERS, Rīgas
16.VIII ANDRIS UBARSTS, Rīgas
24.VIII VOLDEMĀRS CĪRULIS, Smiltene
27.VIII ALEVTINA KUZŅECOVA,

Rēzeknes

60

20.VIII KAZIMIRS ABRAMĀNS,
Rēzeknes

31.VIII RITA IGAUNE, Rīgas

55

21.VIII JĀNIS ANDREJENKO, Kuldīga
28.VIII ANFIZA KRAZE, Rīgas

50

19.VIII ANATOLIJS PEŅKOVŠ,
Daugavpils
23.VIII AIVARS SŪCIS, Smiltene

Pateicība

LNS biedri joprojām ziedo savām
biedrībām.

Rēzeknes biedrība pateicas: **Ve-
ronikai un Antonam Kazuļiem**
(3Ls), **Natālijai un Nesteram Kuz-
ņecoviem** (5 Ls).

Ventspils biedrība pateicas par
ziedojumu **Grietai un Albertam**
Kokiniem (3Ls).

Gaišvārdi redaktors ILZE KOPMĀNE
Datormāks: GUNTA BRĪNĪTE un BRIGĪTA ALDERSONE.

**Māci mums dienas skaitīt tā,
lai mēs gudru sirdi dabūjam.**
PS.90.12

Nākamais numurs 20. augustā